

Badrummen ersätta varmbadhusen.

Det moderna Stockholm har otvivelaktigt ett större intresse för hygienisk kroppskultur än den äldre generationens huvudstadsbefolkning. Då likvisst varmbadhusen och antalet där serverade varmbad icke fått ett motsvarande uppsving, beror detta på det kända förhållandet, att nybyggda lägenheter i regel utrustas med bad- eller duschrum och att sålunda behovet av bad i vidsträckt grad kan tillfredsställas i hemmet.

Det saknar icke sitt intresse att undersöka, vad statistiken säger om tillgången på badrum i bostäderna. I stadens statistiska kontor kan upplysning erhållas om dessa förhållanden vid slutet av varje decennium. Men som komplement till dessa allmänna bostadsräkningar finnas färskare siffror att tillgå i socialstyrelsen, där man nyligen gjort en specialundersökning på området.

I hela Stockholm funnos 1925 18,342 bostadslägenheter med bad- eller duschrum; år 1926 tillkommo 3,101, år 1927 4,994 och år 1928 4,601 sådana lägenheter. Hela antalet är således för närvarande 31,038 lägenheter. I procent av hela antalet lägenheter funnos år 1910 i Stockholm endast 6,24 lägenheter med

bad- eller duschrum; detta blygsamma procenttal steg emellertid i hela Stockholm år 1915 till 9,20 procent, år 1920 till 10,36 procent, år 1925 till 16,04 procent och utgjorde i slutet av år 1928 23,70 procent.

Ehuru mycket återstår innan varje stockholmsfamilj får sitt eget badrum, är dock den förändring, som skett, en mycket påtaglig förbättring. Egendommeligt nog har gamla Stockholm (d. v. s. staden utan Bromma och Brännkyrka) ett något gynnsammare procenttal än hela staden. Detta för förstadsentusiasterna något nedslående faktum får sin förklaring genom förekomsten av många äldre hus i Brännkyrka.

Tyvär gör statistiken icke någon skillnad på badrum och duschrum. Den kommunala statistiken i Stockholm är även på andra punkter mycket omodern. Man kan sålunda icke utläsa frekvensen av de bättre badresurserna. Emellertid ha byggmästarna under de senare åren nästan helt och hållet frångått inredning med duschrum. Man föredrar att installera smärre badkar, som nu äro mycket guterade — det användes särskilt en typ av djupa badkar, som endast äro 130 cm. långa. Exempelvis kan nämnas, att Hyresgästernas bostadsförening, som uppfört de flesta smålägenheterna i Stockholm, under de sista åren installerat badrum i varenda lägenhet. Man har helt och hållet upphört med att bygga duschrum.

Får denna utveckling av byggnadsverksamheten (jämväl omfattande modernisering av äldre lägenheter) fortgå på samma sätt, kommer Stockholms behov av allmänna varmbadhus att reduceras. Däremot gör sig numera allt starkare gällande kravet på simhallar för sportliga ändamål. Varmbadhusen av äldre typ utnyttjas däremot mera för badbehandling, merendels i kombination med de moderna ljusbaden.